

HOMILIA A LA ORDENACIÓ DE DIACA
Catedral de Menorca, 5 de setembre de 2020

Estimat Pau:

Celebram amb gran alegria la teva ordenació diaconal. Després d'un procés adequat de discerniment, en el qual has estat acompanyat per el teu rector, els teus formadors, la teva família i moltes altres persones, has sol·licitat amb humilitat accedir a aquest ministeri, que és un gran regal del Senyor i que ell et concedeix per mitjà de l'Església.

El Senyor t'ha escollit

Amb Jeremies avui pots dir que el Senyor et va escollir des d'abans de formar-te en el ventre de la teva mare, que des de sempre el Senyor es va fixar en tu, perquè desitjava unir-te estretament a la seva persona i confiar-te la seva missió. Ell et donarà també la força necessària per dur-ho a terme, encara que et vegis com un infant, ple de temors, que tot just sap parlar- "*Jo som amb tu*", et repeteix el Senyor. M'imagino que en el teu cor brollarà en aquest dia un cant de lloança i gratitud a Déu per tota la seva misericòrdia i amor. Nosaltres ens unim avui també a la teva pregària i donam gràcies per tu, per la teva valentia a l'escoltar la crida i per la teva disponibilitat per seguir el Senyor.

Vinculat a Crist servent

Per mitjà de la imposició de les meves mans i la pregària de l'Església, quedaràs consagrat com a diaca. Tota la teva persona quedarà estretament vinculada a Jesucrist, servent de Déu i de tots els homes. I quedaràs compromès a viure la teva vida en aquesta actitud de servei, unit a Crist, que "*no ha vingut a ser servit, sinó a servir i donar la vida en rescat per molts*" (ev). Et convid a viure en profunditat aquest ministeri del diaconat, tot i que en el teu cas sigui un pas per rebre l'ordre del presbiterat. Sempre seguiràs sent diaca; és a dir, sempre hauràs de mantenir l'actitud de servent que Crist va tenir. Això vol dir que tota la teva vida només pot estar moguda per un desig: servir. Servir sempre i servir tothom.

Això exigeix renunciar a comoditats i egoismes, i deixar de posar-nos al centre, per deixar que aquest lloc l'ocupin els altres, especialment, els més vulnerables. Hauràs de mirar moltes vegades a Crist, que es va fer l'últim, que va voler ser pobre per nosaltres, que es va compadir dels indefensos, que es va agenollar a rentar els peus dels deixebles, que "*va prendre la condició d'esclau, passant per un de tants*" (Filip 2, 7). Amb la força de l'Esperit Sant podràs exercir amb fidelitat aquest ministeri i mantenir sempre una actitud de servei, de manera que siguis per a tots un signe viu de Crist, servent de tots. Recordava Sant Pau que "*a tots nosaltres se'ns ha donat la gràcia*

segons la mesura del do de Crist" (2na. Lect.). Amb la gràcia que avui rebràs podràs imitar Crist i la teva vida serà llum per a tothom.

Tots junts, ordenats, consagrats i laics, hem de mostrar que l'Església és servidora dels homes i la societat, que no desitja dominar sinó curar, que no volem més privilegis que el de poder ser els últims, els servidors i esclaus de tots . *"Feu-vos esclaus els uns dels altres per amor"* (Ga 4, 13), llegim a San Pau. Aquest és l'ideal que marca el Mestre i també el nostre. En el curs pastoral que esteim començant la nostra Diòcesi s'ha fixat com a objectiu precisament *"ser una Església samaritana, al servei de la persona humana"*. Hem de fer sentir a tots que Déu els convida a casa seva, que vol seure a tots els homes a la seva taula, però especialment "als pobres, invàlids, cecs i coixos" (Lc 24, 21).

Viure el celibat

Al costat de el do del diaconat, el Senyor t'atorga avui un altre do: viure cèlibe, imitant Jesucrist, que va romandre cèlibe per amor al Regne de Déu. El celibat t'ajudarà a identificar-te amb Crist i a lliurar-te completament a la missió, amb un cor lliure, disposat a estimar a tots. És signe de la teva consagració total a Jesucrist i de la teva passió pel Regne. Estic segur que aquest do del celibat farà particularment fecund el teu ministeri i donarà abundants fruits en l'anunci de l'Evangelí.

Un ministeri orant

Un aspecte molt important del teu ministeri és l'oració. Totes les teves actituds i accions han d'estar sempre acompanyades per l'oració. De fet, en aquest dia et compromets públicament a pregar amb tota l'Església, celebrant la litúrgia de les hores i a augmentar el teu esperit d'oració. Només si estàs bregat en la pregària, podràs ser bon servidor dels teus germans i els faràs arribar el goig que inunda la teva ànima i que no és altre sinó Jesucrist, mort i ressuscitat.

Quan et lliuri l'Evangelí, et repetiré una fórmula molt antiga i molt sàvia que diu: *"converteix en fe viva el que llegeixes, ensenya allò que has fet fe viva, i compleix allò que has ensenyat"*. Així ha de ser la teva relació amb la Paraula de Déu: d'escolta orant i acollida cordial per fer-la vida i així poder transmetre-la als altres.

Unit a l'Església diocesana

Recordava Sant Pau que tots els cristians, cadascú segons la vocació a la qual ha estat cridat, s'ha de posar al servei de l'edificació del Cos de Crist, que és l'Església. En aquest dia tu quedaràs vinculat d'una manera singular amb aquesta Església de Menorca, a la qual hauràs de servir tota la teva vida. Això és el que significa la teva incardinació, que és sobretot un vincle espiritual i un compromís d'estimar amb passió a aquesta Església, amb les seves grandeses i amb les seves limitacions, i consagrar-te

al seu servei. Així, amb els teus companys diaques, seràs una gran ajuda per a mi com a pastor principal d'aquesta Església i per els preveres, que són els meus més estrets col·laboradors. Junts tenim la missió de conduir fins Jesucrist a aquest poble que se'ns ha confiat.

La teva missió principal serà immediatament l'estudi, perquè la teva Església necessita que et preparis bé per posar-te al seu servei. Però no oblidis exercir també el teu ministeri mantenint contacte amb la comunitat cristiana, pregant amb ella i cuidant molt l'atenció als més pobres. Des d'avui tota la teva vida queda consagrada al servei de l'Evangelí, per anar on l'Esperit, per mitjà de l'Església, t'envii.

Conclusió

En l'oració de consagració demanarem al Senyor que l'exemple de la teva vida susciti la imitació del poble sant. La teva vida de fe, el teu compromís en el seguiment de Crist i en el servei del poble de Déu han de ser signe que convidi a viure en el lliurament incondicional a Crist. Ell és bon pagador i et retornarà amb escreix la vida que avui poses a les seves mans.

HOMILÍA EN LA ORDENACIÓN DE DIÁCONO

Catedral de Menorca, 5 de septiembre de 2020

Querido Pau:

Celebramos con gran alegría tu ordenación diaconal. Después de un proceso hermoso de discernimiento, en el que has estado acompañado por tu párroco, tus formadores, tu familia y muchas otras personas, has solicitado con humildad acceder a este ministerio, que es un gran regalo del Señor y que él te otorga por medio de la Iglesia.

El Señor te ha escogido

Con Jeremías hoy puedes decir que el Señor te escogió desde antes de formarte en el vientre de tu madre, que desde siempre el Señor se fijó en ti, porque deseaba unirse estrechamente a su persona y a su misión. Él te dará también la fuerza necesaria para llevarla a cabo, aunque te veas como un muchacho, lleno de temores, que apenas sabe hablar- “Yo estoy contigo”, te repite el Señor. Me imagino que en tu corazón brotará en este día un canto de alabanza y gratitud a Dios por toda su misericordia y su amor. Nosotros nos unimos hoy también a tu plegaria y damos gracias por ti, por tu valentía al escuchar la llamada y por tu disponibilidad para seguir al Señor.

Vinculado a Cristo siervo

Por medio de la imposición de mis manos y la oración de la Iglesia, quedarás consagrado como diácono. Toda tu persona será estrechamente vinculada a Jesucristo, siervo de Dios y de todos los hombres. Y quedarás comprometido a vivir tu vida en esa actitud de servicio, unido a Cristo, que “no ha venido para que le sirvan, sino para servir y dar su vida en rescate por muchos” (ev). Te invito a vivir en profundidad este ministerio del diaconado, aunque en tu caso sea un paso para recibir el orden del presbiterado. Siempre seguirás siendo diácono; es decir, siempre tendrás que mantener la actitud de siervo que Cristo tuvo. Esto significa que toda tu vida sólo puede estar movida por un deseo: servir. Servir siempre y servir a todos.

Esto exige renunciar a comodidades y egoísmos, y dejar de ponernos en el centro, para dejar que ese lugar lo ocupen los demás, especialmente, los más vulnerables. Tendrás que mirar muchas veces a Cristo, que se hizo el último, que quiso ser pobre por nosotros, que se compadeció de los indefensos, que se agachó a lavar los pies de los discípulos, que “tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos” (Filip 2, 7). Con la fuerza del Espíritu Santo podrás desempeñar con fidelidad este ministerio y mantener siempre una actitud de servicio, de manera que seas para todos un signo vivo de Cristo, siervo de todos. Recordaba San Pablo que “a todos nosotros se nos ha dado la gracia según la medida del don de Cristo” (2º lect). Con la gracia que hoy recibirás podrás imitar a Cristo y tu vida será luz para todos.

Todos juntos, ordenados, consagrados y laicos, tenemos que mostrar que la Iglesia es servidora de los hombres y la sociedad, que no desea dominar sino sanar, que no quiere más privilegios que el de poder ser los últimos, los servidores y esclavos de todos. “Haceos esclavos unos de otros por amor” (Gal 4, 13), leemos en San Pablo. Este es el ideal que marca el Maestro y también el nuestro. En el curso pastoral que estamos comenzando nuestra Diócesis se ha fijado como objetivo precisamente “ser una Iglesia samaritana, al servicio de la persona humana”. Tenemos que hacer sentir a todos que Dios les convida a su casa, que quiere sentar a todos los hombres a su mesa, pero especialmente a “los pobres, los lisiados, los ciegos y los cojos” (Lc 24, 21).

Vivir el celibato

Junto al don del diaconado, el Señor te otorga hoy otro don: vivir célibe, imitando a Jesucristo, que permaneció célibe por amor al Reino de Dios. El celibato te ayudará a identificarte con Cristo y a entregarte por completo a la misión, con un corazón libre, dispuesto a amar a todos. Es signo de tu consagración total a Jesucristo y de tu pasión por el Reino. Estoy seguro de que este don del celibato hará particularmente fecundo tu ministerio y dará abundantes frutos en el anuncio del Evangelio.

Un ministerio orante

Un aspecto muy importante de tu ministerio es la oración. Todas tus actitudes y acciones han de estar siempre acompañadas por la oración. De hecho, en este día te comprometerás públicamente a orar con toda la Iglesia, celebrando la liturgia de las horas y a acrecentar tu espíritu de oración. Sólo si estás curtido en la oración, podrás ser buen servidor de tus hermanos y les harás llegar el gozo que inunda tu alma y que no es otro sino Jesucristo, muerto y resucitado.

Cuando te entregue el Evangelio, te repetiré una fórmula muy antigua y muy sabia que dice: “convierte en fe viva lo que lees, y lo que has hecho fe viva enséñalo, y cumple aquello que has enseñado”. Así debe ser tu relación con la Palabra de Dios: de escucha orante y acogida cordial para hacerla vida y así poder transmitirla a los demás.

Unido a la Iglesia diocesana

Recordaba San Pablo que todos los cristianos, cada uno según la vocación a la que ha sido llamado, debe ponerse al servicio de la edificación del Cuerpo de Cristo, que es la Iglesia. En este día tú quedarás vinculado de un modo singular con esta Iglesia de Menorca, a la que deberás servir toda tu vida. Esto es lo que significa tu incardinación, que es sobre todo un vínculo espiritual y un compromiso de amar con pasión a esta Iglesia, con sus grandezas y con sus limitaciones, y consagrarte a su servicio. Así, junto a tus compañeros diáconos, serás una gran ayuda para mí como pastor principal de esta Iglesia y para los presbíteros, que son mis más estrechos colaboradores. Juntos tenemos la misión de guiar hasta Jesucristo a este pueblo que se nos ha confiado.

Tu tarea principal será de inmediato el estudio, porque tu Iglesia necesita que te prepares bien para ponerte a su servicio. Pero no olvides ejercer también tu ministerio manteniendo contacto con la comunidad cristiana, orando con ella y cuidando mucho la atención a los más pobres. Desde hoy toda tu vida queda consagrada al servicio del Evangelio, para ir donde el Espíritu, por medio de la Iglesia, te envíe.

Conclusión

En la oración de consagración pediremos al Señor que el ejemplo de tu vida suscite la imitación del pueblo santo. Tu vida de fe, tu compromiso en el seguimiento de Cristo y en el servicio del pueblo de Dios deben ser signo que invite a vivir en la entrega incondicional a Cristo. Él es buen pagador y te devolverá con creces la vida que hoy pones en sus manos.

Lecturas:

1ª. Jeremías 1, 4-9: A donde yo te envíe, irás

Salmo 95, 1-2ª. 2b-3. 10: Id al mundo entero, aleluya, y haced discípulos de todos los pueblos, aleluya

2ª. Efesios 4, 1-7. 11-12: En función de su ministerio y para edificación del cuerpo de Cristo

Evangelio: Mt 20, 25b-28: El que quiera ser primero....